

OPONENTSKÝ POSUDEK

Heroldová, Helena, *Text a obraz: Ikonografie Zelené Táry*. Bakalářská práce,

Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze 2013.

Bakalářská práce Heleny Heroldové se zaměřuje na tibetskou ikonografii, konkrétně analyzuje jedno tibetské božstvo, Zelenou Táru, a zaměřuje se na popis votivních maleb a thanek tohoto božstva ve sbírce Národního muzea-Náprstkova muzea.

Formálně je práce rozvržená do třech částí, z nichž stěžejní je část druhá, která je rozdělena do dvou obsáhlých podkapitol. Po úvodním popisu bohyně Táry a jejím původu následuje v podkapitole I. představení hlavního tématu práce z hlediska textového, jejíž součástí je též překlad tibetského textu Chvála jednadvaceti Tár a jeho analýza. V podkapitole II. je téma zpracováno z hlediska obrazového. Zde je velký prostor věnován právě sbírce maleb Zelené Táry v Národním muzeu-Náprstkově muzeu. V netradičně pojaté závěrečné části se Helena Heroldová zamýšlí nad vlivem moderních technologií a moderní, západní formy tibetského buddhismu na nové pojetí bohyně Táry.

Práce je doplněna dvěma obsáhlými přílohami, soupisu původních textů a popisu souboru Zelených Tár ve sbírce Národního muzea-Náprstkova muzea.

Pokud jde o hodnocení práce, z hlediska zpracování a šíře studované problematiky jednoznačně přesahuje rámec práce bakalářské. Helena Heroldová věnovala značné úsilí a čas studiu dané problematiky, což dosvědčuje obsáhlost dané práce a jejích příloh včetně bohaté obrazové dokumentace. Text je psaný srozumitelným jazykem a je formálně přehledně členěný do menších celků. Tibetské a sanskrtské názvy jsou uvedeny jak v transliteraci, tak i v tibetském písmu a v *dévanágarí*. Práce je poutavě napsaná a přináší několik zajímavých pohledů: Z hlediska lingvistického je zajímavé zamyšlení nad rozdíly mezi jazyky v označování barev, a v případě tibetštiny rozdíl mezi tmavými a světlými odstíny určitých barev (str. 45). V části popisující jednotlivé malby sbírky Národního muzea-Náprstkova muzea Helena Heroldová popisuje každou malbu, v některých případech připojuje i obsáhlejší výklad daného díla (např. č. A 16 148 str. 68). Zajímavý je kontrast mezi

hrubě vykreslenými malbami, jako je např. č. A 17 078 na str. 74, a detailně propracovanou malbou č. A 17 230 na str. 75. Tato část nicméně postrádá analytické zhodnocení celé sbírky, které by se mohlo objevit v závěru kapitoly či v závěru celé práce, kde autorka hovoří o základních znacích Zelené Táry. Jednotlivé základní znaky však neuvádí (viz. str. 87). Výše zmíněné příklady by mohly bezesporu posloužit této analýze.

Co se týče dalších připomínek k této práci, jsou převážně formálního charakteru:

~ Cizojazyčné citace nejsou přeloženy do češtiny (str. 14, 18, 37, 43).

~ V textu se vyskytují chyby, nepřesnosti nebo překlepy v termínech (str. 17 Sakjapa a str. 19 Kadampa vs. str. 20 Johang - užití sufixu pa), v cizojazyčných názvech (str. 12 à l'histoire, 22 parfaitement) a v prepisech: str. 32 a 36 (turrára - rr vs. tt ??), str. 47 (Němothang místo Nemothang, čínský termín š'-lu místo š'-lū), str. 62 (dgon místo dkon).

~ V práci se vyjímečně objevují překlepy a chyby ve skloňování (str. 11, 18, 21, 23, 40, 46, 47, 48, 52, 56, 57, 62, 78).

~ Komentář k překladu (I.5.4.) mohl být zařazen rovnou do části Překlad (I.5.3.)

~ Otázky:

- Str. 23: V originálu názvu antologie textů je dga' ldan pa, v překladu je však Gelugpa. Čí je to překlad?

- Str. 48-50: Proč je užíván minulý čas?

- Str. 80: Malba č. A21 589 je popsána velmi stručně. Co symbolizují např. vodní plochy, které se u jiných děl nevyskytují?

- Str. 86: Které znaky přestávají být v západní formě tibetského buddhismu podstatné?

Závěrem zbývá navrhnout hodnocení práce. Výsledná známka bude nicméně udělena po uvážení celé komise. Za sebe mohu konstatovat, že i přes výše zmíněné nedostatky, které však zásadním způsobem nenarušují celou práci, splňuje tato kritéria pro bakalářské práce a že Helena Heroldová dokázala prezentovat zvolené téma na dobré úrovni a dostatečně exaktním způsobem a tudíž její práce nevyklučuje ohodnocení *výborně* (1).

V Praze dne 23. 8. 2013

Zuzana Vokurková, PhD.

Ústav jižní a centrální Asie

Filosofická fakulta Univerzity Karlovy

